

[Birgitte Husmark]

Jeg må nok sige, at jeg ikke er særlig tilfreds med svaret. Sådan som jeg forstod det, havde Nordisk Ministerråds generalsekretær lagt det af egen drift og uden at spørge nogen og uden at få nogen retningslinier. Det synes jeg nok er interessant, fordi vi har det historiske forløb, som vi har: Gennem et halvt til trekvart år har det ikke været muligt at få at vide, hvordan de omprioriteringer skulle være, som ville blive konsekvensen af at tillægge kultur-, uddannelses- og forskningsbudgettet så meget, som statsministrene, samarbejdsministrene, regeringerne nu ønskede at gøre.

Hvad ville konsekvensen blive af det? Ingen ønsker at tage ansvaret for det, og det synes jeg altså nok er ret utroligt. Jeg synes, at det, der burde være samarbejdsministerenes, regeringernes, ansvar, var at sammenbinde en konsekvens imellem budgettet og de programmer, man fremlægger imellem de rekommandationer, der er vedtaget i Nordisk Råd, i stedet for ud i den blå luft – undskyld mig udtrykket – at vedtage en forøgelse af kulturprogrammet på bekostning af resten af Nordisk Råds aktiviteter uden at sige hvordan.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg lyttede meget opmærksomt til vores nordiske minister efter svar på de spørgsmål, der var forekommet i debatten, men jeg fandt ikke nogen svar på de spørgsmål, jeg har stillet.

Jeg vil sige til ministeren, at jeg mener, at hvis Danmark ratificerer B 95, som det foreligger, og dermed cementerer hele samarbejdsaftalen i det nordiske samarbejde, så har Danmark sat sig midt mellem to stole, for man kan altså ikke tjene to herrer på samme tid. Det vil sige, at enten modarbejder vi målsætningen i Maastricht- og Romtraktaten, eller også modarbejder vi det nordiske samarbejde. Vi kan ikke gøre begge ting. Når ministeren læser samtlige artikler i samarbejdsaftalen igennem, vil ministeren sikkert finde præcis det samme, nemlig at så har Danmark sat sig midt mellem to stole uden at kunne sidde på nogen af dem.

(Kort bemærkning).

Enggaard (V):

Jeg siger tak til ministeren for de svar, han har givet, herunder også oplysningerne vedrø-

rende det nordiske tv-samarbejde. Jeg kan sige, at jeg synes, det er godt, at man løbende vurderer, om de ændrede tekniske forudsætninger for tv-samarbejdet kan give nogle muligheder, som måtte vise sig på det grundlag, som har ligget tilbage i tiden, hvor man har diskuteret denne opgave.

Men jeg vil også sige, at vi skal være os for komplicerede og dyre løsninger, for jeg er enig i de bemærkninger, der har været om, at i så fald kan sådanne kulturelle midler anvendes bedre på anden måde.

Men når vi er ved det kulturelle budget, vil jeg gerne sige i anledning af hr. Søren Hansens bemærkninger her, at jeg sporede hos hr. Søren Hansen en tendens i retning af det, som jeg netop advarede imod i mit første indlæg, nemlig at man søger at løse de utvivlsomt vanskelige budgetlægningsproblemer ved at øge budgettet og dermed springe over, hvor gærdet er lavest.

Jeg tror ikke, vi står os i det nordiske samarbejde ved at vælge de lette løsninger, men ved at påtage os det tunge, besværlige arbejde, det er at lave en omprioritering. Jeg sagde utrykkelig i mit første indlæg, at det er min vurdering, at i alle de nordiske lande – som vi nu kender økonomien – er der ikke rigtig råderum til, at vi overhovedet kan nærme os tanken om at ændre budgettets størrelse, og det ville jeg fornemme også lå i ministerens svar.

Måtte jeg så i øvrigt sige, at jeg synes, det er en fin service, at ministeren for nordisk samarbejde m.v. på dette foreløbige grundlag har været parat til at give den danske delegation et arbejdsrapport. Jeg vil advare imod, at man på baggrund af en sådan åbenhed og tillid til delegationen går meget langt ind i en diskussion om noget, som skal udvikle sig, og hvor et sådant arbejdsrapport har været tænkt som grundlaget for, at man kunne træffe sine forberedelser og have sine drøftelser og på den måde er kommet tidligere i gang med en procedure, hvor vi har brug for al den tid, vi har til rådighed.

Gammelgaard (KF):

Også jeg vil gerne takke ministeren for det svar, vi fik, og specielt for svaret til mig vedrørende tv-samarbejdet i Norden. Jeg synes, det var et meget tilfredsstillende svar, ministeren gav.